

**ตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา**
**THE OPPORTUNITIES FORECAST MODEL IN CHOOSING TO ATTEND THE
PRINCE OF SONGKHLA UNIVERSITY OF GRADE 12 STUDENTS,
SONGKHLA PROVINCE**

ปรีดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์^{1*} เขมิกา อูระวงศ์² รุชนา หมดอดัม³ และสุมา หมดอดัม⁴
Preedaporn Kanjanasamranwong^{1*} Khamika Urawong²
Rusna Mad A Dam³ and Suma Mad A Dam⁴

¹คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

¹Faculty of Science, Thaksin University, Phattalung Campus, Phattalung 93210, Thailand

^{2,3,4}คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

^{2,3,4}Faculty of Science, Prince of Songkhla University, Songkhla 90110, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: ypreedaporn@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาพร้อมการสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน จังหวัดสงขลา จำนวน 450 และ 345 คน ตามลำดับ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.9294 และสถิติที่ใช้ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์ คือ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา มี 5 ปัจจัย คือ เกรดเฉลี่ย (GPA) แผนการเรียน (Study) อยู่ใกล้ภูมิลำเนา (Birth Place) คุณภาพของผู้สอนในสถาบันเป็นที่ยอมรับในประเทศ (Quality of Lecturer) และการแนะแนวตามโรงเรียน (School Guidance) โดยที่ตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง 66.4% และมีตัวแบบพยากรณ์ ดังนี้

$$P(\text{การเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์}) = \frac{1}{1 + e^{-Z}}$$

เมื่อ $Z = -5.097 + 0.508 (\text{GPA}) + 0.623 (\text{Study}) + 0.359 (\text{Birth Place}) + 0.272 (\text{Quality of Lecturer}) + 0.248 (\text{School Guidance})$

คำสำคัญ: ตัวแบบพยากรณ์ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

Abstract

This research aimed to study the choosing to attend graduate institute and also building the opportunity forecast model in choosing to attend the Prince of Songkhla University of grade 12 students, Songkhla Province. The representative samples were 450 students from public school and 345 students from private school by method of Stratified Sampling. Then the questionnaire with reliability at 0.9294 was used to gather data and statistics that used to form the forecast model was logistic regression analysis.

The results of research found the factors that affected to the choosing to attend Prince of Songkhla University of grade 12 students in Songkhla Province, were grade point average (GPA), field of study, residential location, quality of lecturers in the reputation institute and school guidance. And the forecast model could be accurate at 66.4% as follows;

$$P(\text{choosing to attend Prince of Songkhla University}) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

Where $Z = -5.097 + 0.508 (\text{GPA}) + 0.623 (\text{Study}) + 0.359 (\text{Birth Place}) + 0.272 (\text{Quality of Lecturer}) + 0.248 (\text{School Guidance})$

Keywords: Forecast Model, Logistic Regression Analysis, Attending in Graduate Institute

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาได้รับความสำคัญและความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและเป็นพื้นฐานสำคัญแห่งความสำเร็จในชีวิตมนุษย์ ในส่วนของรัฐบาลได้มีการวางแผนพัฒนาการศึกษา โดยให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) โดยในปี พ.ศ. 2539 ประเทศไทยได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาข้อหนึ่งว่า “เป้าหมายในการพัฒนาประเทศในอีก 25 ปีข้างหน้า หรือปี 2563 เด็กไทยจะได้เรียนขั้นต่ำ ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคน และกว่าร้อยละ 50 ได้เรียนถึงมหาวิทยาลัย” (Katetat, 1996) ทั้งนี้จะเพิ่มโอกาสการศึกษาต่อของประชาชนในระดับสูงขึ้น ซึ่งมี 2 ทางเลือก คือ สายอาชีพ (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ: ปวช. 3 ปี หรือหลักสูตรระยะสั้น) เน้นการออกไปประกอบอาชีพ และสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี: ม.4 – ม.6) ซึ่งจะเน้นการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นแหล่งความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นกำลังขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาประเทศและการแข่งขันระหว่างประเทศ ในปัจจุบันสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมีจำนวนมากถึง 156 แห่ง โดยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 19 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 62 แห่ง (รัฐ 15 แห่ง ราชภัฏ 38 แห่ง ราชชมคล 9 แห่ง) มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 43 แห่ง กับ 12 สถาบัน และวิทยาลัยเอกชน อีกจำนวน 20 แห่ง (Office of the Permanent Secretary Ministry of Education, 2015) การที่นักเรียนจะเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาหรือสถาบันการศึกษาแห่งใด ก็ขึ้นอยู่กับว่าสถาบันการศึกษานั้นสามารถสนองความต้องการของผู้ศึกษาได้มากน้อยเพียงใด

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีแผนการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี แต่จำนวนนักศึกษาที่คณะ ยืนยันจะรับใหม่ และจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ กลับมีตัวเลขลดลง โดยในปีการศึกษา 2556 และ 2557 ต่ำกว่าแผนการ

รับจำนวน 2,250 และ 1,450 คน ตามลำดับ (Prince of Songkla University, 2016) ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนนักเรียนที่มีแนวโน้มลดลงตามอัตราเรียนต่อระดับอุดมศึกษา ปี 2556 และ 2557 เป็น 95.80 (Office of the Permanent Secretary Ministry of Education, 2014) และ 94.85 ตามลำดับ ประกอบกับสถาบันอุดมศึกษาและหลักสูตรที่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนมีมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 6 จังหวัดสงขลา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการเข้ามศึกษาต่อในสถาบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรและสังคมกับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา
3. เพื่อสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 6,105 คน และ โรงเรียนเอกชน จำนวน 2,728 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2557 ตามลำดับ ในแต่ละกลุ่มนักเรียน คำนวณขนาดตัวอย่างโดยสูตรกำหนดขนาดตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิของ Cochran (1963) โดยกำหนดสัดส่วน (p) การเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) เท่ากับ 0.5 ทุกชั้นภูมิ และความผิดพลาดที่เกิดจากการสุ่มมีค่าไม่เกิน 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน จำนวน 362 และ 337 คน ตามลำดับ ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจริงเพิ่มเป็นจำนวน 450 และ 345 คนตามลำดับเนื่องด้วยการปิดตำแหน่งทศนิยมในตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิตามแผนการสุ่มตัวอย่างซึ่งกระจายครอบคลุมลักษณะประชากร ได้แก่ โชนพื้นที่ ขนาดโรงเรียน และศาสนา รายละเอียดในตาราง 1 และสามารถสรุปรายละเอียดของประชากร ตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างได้ ดังตาราง 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ลักษณะประชากรที่พิจารณาในการเก็บข้อมูล

ลักษณะประชากร	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา	
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนเอกชน
โชนพื้นที่ :	โชนที่ 1 คือ อำเภอจะนะ เทพา นาทวี สะเดา	โชนที่ 1 คือ อำเภอจะนะ เทพา นาทวี
แบ่งตามวิถีชีวิต	และสะบ้าย้อย	สะเดา และสะบ้าย้อย
สภาพแวดล้อม และ	โชนที่ 2 คือ อำเภอกวนเนียง บางกล่ำ	โชนที่ 2 คือ อำเภอบางกล่ำ และรัตภูมิ
การประกอบอาชีพ	รัตภูมิ นาหม่อม และคลองหอยโข่ง	โชนที่ 3 คือ อำเภอเมืองสงขลา
	โชนที่ 3 คือ อำเภอเมืองสงขลา	โชนที่ 4 คือ อำเภอหาดใหญ่

ลักษณะประชากร	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา	
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนเอกชน
	โชนที่ 4 คือ อำเภหาดใหญ่ โชนที่ 5 คือ อำเภอรโนด กระแสสินธุ์ สทงพระ และลิ่งนคร	
ขนาดโรงเรียน :	ขนาดที่ 1 คือ โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนชั้น ม.6 จำนวน 1 – 99 คน)	
แบ่งตามจำนวนนักเรียน	ขนาดที่ 2 คือ โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียนชั้น ม.6 จำนวน 100 – 499 คน)	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ขนาดที่ 3 คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียนชั้น ม.6 จำนวน 500 – 999 คน)	
ในแต่ละโรงเรียน		
ศาสนา	ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม	

ตาราง 2 สรุปประชากร ตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ประชากร	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา	
	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนเอกชน
จำนวนประชากร	6,105 คน (40 โรงเรียน 170 ห้องเรียน)	2,728 คน (51 โรงเรียน 99 ห้องเรียน)
สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง	W.G. Cochran	
ขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ	362	337
ขนาดตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง	450	345
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	แบบแบ่งชั้นภูมิ	
การกำหนดชั้นภูมิ	โชนพื้นที่ (5 โชน) ขนาดโรงเรียน (3 ขนาด)	โชนพื้นที่ (4 โชน) ขนาดโรงเรียน (3 ขนาด) ศาสนา (2 ศาสนา)
จำนวนชั้นภูมิ	11 ชั้นภูมิ	9 ชั้นภูมิ
การกำหนดกลุ่มในแต่ละชั้นภูมิ	ห้องเรียน (19 โรงเรียน 30 ห้องเรียน)	ห้องเรียน (18 โรงเรียน 23 ห้องเรียน)
การสุ่มตัวอย่างห้องเรียนในแต่ละชั้นภูมิ	แบบอย่างง่ายไม่คืนที่ (Simple Random Sampling Without Replacement)	
การสุ่มตัวอย่างนักเรียนในห้องเรียนที่สุ่มได้	แบบมีระบบ (Systematic Sampling) ห้องเรียนละ 15 คน	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงจากแบบสอบถามงานวิจัยของ Kareng, Kanjanasamranwong, and Sungtong (2012) และ Yuenyongdech (2011) ประกอบด้วย 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ โดยเป็นลักษณะคำถามแบบสำรวจรายการ (Check Lists) จำนวน 9 ข้อ และอีก 1 ข้อ เป็นคำถามเรื่องเกรตเฉลี่ย ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยเป็นลักษณะคำถามแบบสำรวจรายการ (Check Lists) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ด้านเศรษฐกิจและการเงิน ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านมหาวิทยาลัยในฝัน/โควตา ส่วนตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกคณะ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านค่าธรรมเนียมและทุนการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการสอน ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านความถนัดและความสนใจส่วนตัว ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 3 และ 4 เป็นลักษณะคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 38 และ 19 ข้อ ตามลำดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's) มี 5 ระดับเกณฑ์ในการประเมินระดับความสำคัญ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนกับเกณฑ์ประมาณค่าของลิเคิร์ต แล้วแปลผลดังนี้ (Silpjaru, 2000)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นคำถามแบบปลายเปิด แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับตัวอย่างทดลองจำนวน 30 คน (Pisalbutr, Yaiswang, & Aswadechanukor, 2006) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.9294 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแยกตามข้อคำถามเกี่ยวกับการเลือกสถานศึกษา (แบบสอบถามตอนที่ 3) และข้อคำถามเกี่ยวกับการเลือกคณะ (แบบสอบถามตอนที่ 4) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ เท่ากับ 0.9057 และ 0.8468 ตามลำดับ ด้วยค่าความเชื่อมั่นรายข้อเกิน 0.8 ทุกข้อคำถาม โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ สำหรับงานวิจัยพื้นฐานแบบสอบถามควรมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่าหรือเท่ากับ 0.8 (Praekhao, 2000) ดังนั้นแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จัดเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับตัวอย่างตามแผนการสุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพรรณนาได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการสรุปข้อมูลปัจจัยทางประชากรและสังคม รวมทั้งข้อมูลการศึกษาต่อ สำหรับการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรและสังคม กับการเลือกศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา (ม.อ./ ม.ทักษิณ/ มหาวิทยาลัยอื่นๆ) โดยที่ปัจจัยทางประชากรและสังคม ได้แก่ เพศ (ชายและหญิง) เกรดเฉลี่ย (ต่ำกว่า 2.01, 2.01 – 2.50, 2.51 – 3.00, 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00) แผนการเรียน (วิทย์ – คณิต, ศิลป์ – คำนวณ และศิลป์ – ภาษา) ศาสนา (พุทธและอิสลาม) สถานภาพสมรสของบิดามารดา (อยู่ด้วยกัน, แยกกัน/ หย่าร้างและบิดา/ มารดาถึงแก่กรรม) ระดับการศึกษาของบิดา (ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า, มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, อนุปริญญา/ ปวช., ปริญญาตรี/ ปวส., สูงกว่าปริญญาตรีและอื่นๆ) อาชีพของบิดา (เกษตรกร, รับจ้าง, รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ, ธุรกิจส่วนตัว, พนักงานบริษัทเอกชน และอื่นๆ) ระดับการศึกษาของมารดา (ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า, มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า, อนุปริญญา/ ปวช., ปริญญาตรี/ ปวส., สูงกว่าปริญญาตรีและอื่นๆ) อาชีพของมารดา (เกษตรกร, รับจ้าง, รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ,

ธุรกิจส่วนตัว, พนักงานบริษัทเอกชน และอื่นๆ) รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา (ไม่เกิน 15,000 บาท, 15,001 – 30,000 บาท, 30,001 – 45,000 บาท, 45,001 – 60,000 บาท และมากกว่า 60,000 บาท) ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (χ^2 – Test) ของการทดสอบความเป็นอิสระ (Test of Independent) ส่วนการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามประเภทของโรงเรียน (รัฐบาล, เอกชน) ด้วยการทดสอบที (t – test)

สำหรับการสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก โดยใช้ Hosmer and Lemeshow Test สำหรับการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบพยากรณ์ และ Wald Test สำหรับการทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรทำนาย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Vanichbuncha, 2003; Vanichbuncha, 2009) โดยมีตัวแปรตามคือ การเลือกศึกษาต่อ (เลือกศึกษาต่อที่ ม.อ. และไม่เลือกศึกษาต่อที่ ม.อ.) ส่วนตัวแปรอิสระทั้งหมดมีด้วยกัน 48 ตัว แต่ได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์เบื้องต้น เหลือตัวแปรที่น่าจะเข้าสมการด้วยกัน 9 ตัว ได้แก่ type คือ ประเภทของโรงเรียน (เอกชน และรัฐบาล) GPA คือ เกรดเฉลี่ยของนักเรียน Study คือแผนการเรียน (ศิลป์ และวิทย์) และปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกสถานศึกษา ได้แก่ Birth Place คืออยู่ใกล้ภูมิลำเนา (สำคัญน้อย และมาก) Beauty คือสถานที่มีความสวยงามและสะอาด (สำคัญน้อย และมาก) Academic คือเป็นสถาบันที่มีการพัฒนาเจริญก้าวหน้าทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา (สำคัญน้อย และมาก) Quality of Lecturer คือคุณภาพของผู้สอนในสถาบันเป็นที่ยอมรับในประเทศ (สำคัญน้อย และมาก) Course คือหลักสูตรสอดคล้องกับการประกอบอาชีพและการทำงานในสังคมปัจจุบัน (สำคัญน้อย และมาก) และ School Guidance คือการแนะแนวตามโรงเรียน (สำคัญน้อย และมาก)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของนักเรียน ได้แก่ เพศ แผนการเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ระหว่างโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนแผนวิทย์ – คณิต โดยอยู่กับครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ซึ่งทั้งบิดาและมารดามีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและเกษตรกร ยกเว้น ศาสนา เกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดาที่แตกต่างกัน ดังนี้ ร้อยละ 79.4 ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน นับถือศาสนาอิสลาม นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 92.2) ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลาส่วนมากเป็นโรงเรียนสามัญควบคู่กับศาสนาอิสลาม เกรดเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนจะอยู่ที่ 2.51 – 3.00 (ร้อยละ 35.4) มากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 32) ในทางตรงข้าม เกรดเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในระดับ 3.01 – 3.50 (ร้อยละ 29.3) ต่ำกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 36.2) การศึกษาของบิดาของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอยู่ที่ระดับมัธยมหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 83.2) มากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 65.8) ในทางตรงข้าม การศึกษาของบิดาของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอยู่ที่ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา (ร้อยละ 16.8) น้อยกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 34.2) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมารดา และรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 47.5) มากกว่าของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 37.8) ในทางตรงข้ามรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดาที่สูงกว่า 30,000 บาท/เดือน ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 16.8) ต่ำกว่าของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 26.2)

2. **ข้อมูลการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา** ข้อมูลการศึกษาต่อระหว่างนักเรียนโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล มีลักษณะใกล้เคียงกัน ดังนี้ นักเรียนโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล เกือบทั้งหมดต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 96) และต้องการศึกษาต่อแบบเต็มเวลา (ภาคปกติ) ส่วนการเลือกสถาบันอุดมศึกษาครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) ต้องการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองๆ ลงมา ได้แก่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเฉพาะด้าน (เช่น ตำรวจ พยาบาล) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น

3. **การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรและสังคมกับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา** ปัจจัยทางประชากรและสังคม (เพศ, เกรดเฉลี่ย, แผนการเรียน, ศาสนา, สถานภาพสมรสของบิดามารดา, ระดับการศึกษาของบิดา, อาชีพของบิดา, ระดับการศึกษาของมารดา, อาชีพของมารดาและรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา) ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ม.อ./ ม.ทักษิณ/ มหาวิทยาลัยอื่นๆ) ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และเอกชนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จังหวัดสงขลา สามารถสรุปได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรและสังคมกับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ม.อ./ ม.ทักษิณ/ มหาวิทยาลัยอื่นๆ) ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน

ปัจจัยทางประชากรและสังคม	การเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ม.อ./ ม.ทักษิณ/ มหาวิทยาลัยอื่นๆ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จังหวัดสงขลา			
	โรงเรียนเอกชน		โรงเรียนรัฐบาล	
	χ^2	P-Value	χ^2	P-Value
เพศ	1.97	0.37	4.10	0.08
เกรดเฉลี่ย	29.33*	0.00	24.28*	0.00
แผนการเรียน	30.88*	0.00	40.03*	0.00
ศาสนา	3.37	0.19	10.32	0.29
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	4.74	0.94	7.09	0.75
ระดับการศึกษาของบิดา	8.09	0.63	17.33	0.07
อาชีพของบิดา	16.92	0.15	10.29	0.59
ระดับการศึกษาของมารดา	13.01	0.22	10.75	0.38
อาชีพของมารดา	14.32	0.28	17.42	0.13
รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา	12.36	0.14	16.41*	0.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสงขลา มีความแตกต่างกันในบางปัจจัย ถ้าเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เกรดเฉลี่ย และแผนการเรียน ส่วนนักเรียน

โรงเรียนรัฐบาล ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เกรดเฉลี่ย แผนการเรียน และรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา

4. การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ปัจจัย	โรงเรียนเอกชน			โรงเรียนรัฐบาล			t-test	P-Value
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล		
ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน	4.02	0.86	มาก	4.26	0.69	มาก	-2.658*	0.008
ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน	3.89	0.73	มาก	3.89	0.70	มาก	0.438	0.661
ด้านสังคม	3.81	0.85	มาก	4.06	0.72	มาก	-3.114*	0.002
ด้านมหาลัยในฝัน/โควตา	3.72	0.79	มาก	3.80	0.75	มาก	-0.558	0.557
ด้านเศรษฐกิจและการเงิน	3.59	0.76	มาก	3.83	0.62	มาก	-1.984*	0.048
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.30	0.86	ปานกลาง	3.35	0.88	ปานกลาง	-0.741	0.459
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.93	0.98	ปานกลาง	2.80	0.95	ปานกลาง	2.577*	0.010

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4 พบว่า โดยส่วนใหญ่ นักเรียนทั้งสองประเภทโรงเรียนให้ความสำคัญระดับมากต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านสังคม ด้านมหาลัยในฝัน/โควตา และด้านเศรษฐกิจและการเงิน ส่วนด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องนักเรียนให้ความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น โดยปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของสองประเภทโรงเรียน คือ ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและการเงิน และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

5. การสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ผลการสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก แสดงดังตาราง 5 และ 6 ซึ่งได้ตัวแบบพยากรณ์ ดังนี้

$$P(\text{การเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์}) = \frac{1}{1 + e^{-Z}}$$

เมื่อ $Z = -5.097 + 0.508 (\text{GPA}) + 0.623 (\text{Study}) + 0.359 (\text{Birth Place}) + 0.272 (\text{Quality of Lecturer}) + 0.248 (\text{School Guidance})$

ด้วยความสามารถในการพยากรณ์ถูกต้อง 66.4% โดยที่

Y คือ การเลือกศึกษาต่อ ม.อ. (0 = ไม่ศึกษาต่อม.อ., 1 = ศึกษาต่อ ม.อ.)

GPA คือ เกรดเฉลี่ยของนักเรียน

Study คือ แผนการเรียน (0 = ศิลป์, 1 = วิทยาศาสตร์ - คณิต)

Birth Place, Quality of Lecturer และ School Guidance เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ (0 = สำคัญน้อย, 1 = สำคัญมาก) ต่อการเลือกสถานศึกษา ได้แก่ อยู่ใกล้ภูมิลำเนา คุณภาพของผู้สอนในสถาบันเป็นที่ยอมรับในประเทศ และการแนะแนวตามโรงเรียน ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลการสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา (รอบที่ 5)

ตัวแปร	β	S.E.	Wald	df	P-Value	Exp(B)
GPA	.508	.167	9.237*	1	.002	1.662
Study	.623	.166	14.115*	1	.000	1.864
Birth Place	.359	.064	31.034*	1	.000	1.432
Quality of Lecturer	.272	.097	7.858*	1	.005	1.312
School Guidance	.248	.075	10.983*	1	.001	1.282
Constant	-5.097	.664	58.896*	1	.000	.006

Cox & Snell $R^2 = 0.131$, Nagelkerke $R^2 = 0.175$
 Chi-square = 9.192, d.f. = 8, P-Value = 0.326

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่มีผลการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา มี 5 ปัจจัย คือ เกรดเฉลี่ย (GPA) แผนการเรียน (Study) อยู่ใกล้ภูมิลำเนา (Birth Place) คุณภาพของผู้สอนในสถาบันเป็นที่ยอมรับในประเทศ (Quality of Lecturer) และการแนะแนวตามโรงเรียน (School Guidance)

เมื่อคำนวณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการพยากรณ์กับการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้วยวิธีการของ Cox and Snell และด้วยวิธีการของ Nagelkerke พบว่า มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.131 และ 0.175 ตามลำดับ นั่นคือตัวแปรอิสระทุกตัวในตัวแบบสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ร้อยละ 13.1 และ 17.5 ตามลำดับ

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบพยากรณ์ด้วยการทดสอบ Hosmer and Lemeshow พบว่า ตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา มีความเหมาะสมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($\chi^2 = 9.192$, d.f. = 8, P-Value = 0.326)

ตาราง 6 ผลการทำนายการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การเลือกศึกษาต่อ		ผลการทำนาย		ร้อยละของการพยากรณ์ ถูกต้อง
		สถาบันที่เลือก		
		ไม่เลือก ม.อ.	เลือก ม.อ.	
สถาบันที่เลือก	ไม่เลือก ม.อ.	255	126	66.9
	เลือก ม.อ.	129	249	65.9
ความถูกต้องในการพยากรณ์โดยภาพรวม				66.4

จากตาราง 6 พบว่า ข้อมูลจริงของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีจำนวน 378 คน แต่เมื่อใช้สมการจะสามารถทำนายได้ จำนวน 249 คน นั่นหมายความว่าทำนายถูกต้องร้อยละ 65.9 ในขณะที่หากพบว่า นักเรียนที่ไม่เลือกศึกษาต่อ ม.อ. มีจำนวน 381 คน แต่เมื่อใช้สมการจะสามารถทำนายได้ จำนวน 255 คน นั่นหมายความว่าทำนายถูกต้องร้อยละ 66.9 สรุปโดยรวมสมการทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 66.4

การสรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรและสังคมกับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา อีกทั้งเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา พร้อมสร้างตัวแบบพยากรณ์โอกาสในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ซึ่งพบว่า

ลักษณะทางประชากรและสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลาทั้งโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่เรียนแผนวิทย์ – คณิต โดยอยู่กับครอบครัวที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ซึ่งทั้งบิดาและมารดามีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและเกษตรกร ยกเว้น ศาสนา เกเรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดาที่มีความแตกต่างกัน

สำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา นักเรียนโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลเกือบทั้งหมดต้องการศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา โดยเลือกศึกษาต่อแบบเต็มเวลา (ภาคปกติ) และต้องการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเฉพาะด้าน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ส่วนปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา (ม.อ./ม.ทักษิณ/มหาวิทยาลัยอื่นๆ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสงขลา ที่เหมือนกัน ได้แก่ เกเรดเฉลี่ย และแผนการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suradechawong (2003) ที่พบว่า ปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียน ได้แก่ เกเรดเฉลี่ย แผนการเรียน รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา/ ผู้ปกครอง และศาสนา นอกจากนี้ อาจมีปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อในสถาบัน อุดมศึกษาที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม เช่น จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ ภูมิฐานะเดิม เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่พบเฉพาะนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล คือ รายได้รวมของบิดามารดาต่อเดือน

สำหรับปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่แตกต่างกันของสองประเภทโรงเรียน มีด้วยกัน 4 ด้าน ซึ่งนักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจและการเงิน ส่วนนักเรียนให้ความสำคัญในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sertthum (2009) และ Kareng, Kanjanasamranwong, and Sungtong (2012) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านคุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มี 5 ปัจจัยประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านประชากรและสังคม 2) ปัจจัย ได้แก่ เกรดเฉลี่ย แผนการเรียน และ 2) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา 3 ปัจจัย ได้แก่ อยู่ใกล้ภูมิลำเนา คุณภาพของผู้สอนในสถาบันเป็นที่ยอมรับในประเทศ และการแนะแนวตามโรงเรียน ด้วยตัวแบบโลจิสติกที่มีความสามารถในการพยากรณ์ถูกต้อง 66.4% ได้ตัวแบบพยากรณ์ดังนี้

$$P(\text{การเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์}) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

เมื่อ $Z = -5.097 + 0.508 (\text{GPA}) + 0.623 (\text{Study}) + 0.359 (\text{Birth Place}) + 0.272 (\text{Quality of Lecturer}) + 0.248 (\text{School Guidance})$

โดยพบว่า นักเรียนที่สนใจศึกษาต่อที่ ม.อ. ส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนแผนวิทย์ - คณิต ที่มีเกรดเฉลี่ยค่อนข้างดี 3.01 – 3.50 และ 2.51 – 3.00 ตามลำดับ อาจเนื่องมาจาก ม.อ. มีหลักสูตร/ คณะตรงตามความต้องการของตลาด และมีการรับนักศึกษาจำนวนมากในคณะทางด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และกายภาพซึ่งสอดคล้องกับความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน อีกทั้ง ม.อ. มีวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในจังหวัด สงขลา ปัตตานี ตรัง สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต) ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับภูมิลำเนา จะมีโอกาสสูงที่จะเลือก ม.อ. ทำนองเดียวกันกับคุณภาพของผู้สอนในสถาบันซึ่งส่งผลโดยตรงต่อชื่อเสียงของสถาบัน สร้างความเชื่อมั่นให้นักเรียนในอาชีพหลังจบการศึกษา นอกจากนี้ ม.อ. ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์และการแนะแนวตามโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อการรับทราบข้อมูลของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรต่างๆ ของ ม.อ. ช่วยเพิ่มโอกาสในการเลือกศึกษาต่อที่ ม.อ. มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบข้อมูลที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษา และโรงเรียน เพื่อนำไปพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหลายประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาที่จะทำให้นักเรียนสนใจเข้าศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น คือ

- 1.1 ควรแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาให้กับนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางหรือเป็นข้อชี้แนะในการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป โดยลงพื้นที่พบปะนักเรียนตามโรงเรียนต่างๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย

- 1.2 สถานศึกษาควรให้ทุนการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสด้านทุนทรัพย์ แต่มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียน

- 1.3 พัฒนาผู้สอนให้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์กับสังคม เพื่อเป็นการเพิ่มชื่อเสียงให้สถาบันอุดมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียนฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน ควรมีการนำเสนอรายละเอียดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องของทุกมหาวิทยาลัยอย่างละเอียดหรือติดต่อกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาลงไปแนะนำด้วยตัวเอง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรปรับเปลี่ยนจำนวนตัวแปรด้านประชากรและสังคม เช่น ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากโรงเรียนเอกชน รับนักเรียนที่มีภูมิลำเนานอกจังหวัดสงขลา และจำนวนพื้นที่กำลังศึกษาอยู่ เพราะอาจจะมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

3.2 ทำการศึกษาเรื่องเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานการศึกษาต่อไป

References

- Cochran, W. G. (1963). *Sampling Techniques* (2nd ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Kareng, J., Kanjanasamranwong, P. and Sungtong, S. (2012). *A study of Influence toward the Decision to Select a Higher Education Institution of Grad 12 High School Students in Muang district, Narathiwat Province*. In 22nd Academic Conference and Research Presentation, 2012 (p.239). Songkhla: Thaksin University. (in Thai)
- Katet, S. (1996). *Dream of land*. Bangkok: Eastern Printing PCL. Press. (in Thai)
- Office of Higher Education Commission. (2015). *Higher Education Institutes are under Office of Higher Education Commission*. Retrieved on July 17, 2015, from http://www.mue.go.th/index_mue.html (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary Ministry of Education. (2014). *Summary of Educational Statistics 2013*. Bangkok: Office of Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel Press. Ladphao. (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary Ministry of Education. (2015). *Summary of Educational Statistics 2014*. Bangkok: Office of Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel Press. Ladphao. (in Thai)
- Pisalbutr, S., Yaiswang, S., and Aswadechanukor, P. (2006). *Creating and Data Processing from Questionnaire*. Bangkok: Wittayapat. (in Thai)
- Praekhao, P. (2000). *Exercise Behaviors of Students in Case Study of King Mongkut's University of Technology Thonburi (KMUTT)* In 11th Academic Conference on Statistics and Applied Statistics, 2010 (p.15). Chiangmai: Holiday Inn. (in Thai)
- Prince of Songkla University. (2016). *New Students Submit Plan*. Retrieved on March 3, 2016, from <http://www.planning.psu.ac.th/index.php/information/17-plan-newstd> (in Thai)
- Sertthum, P. (2009). *Factors Affecting Influence toward the Decision to Attend a Higher Education Institution of the High School Students in Kanjanaburi Province*. Bangkok: National Research Council of Thailand. (in Thai)

- Silpjaru, T. (2000). *Research and Data Analysis by SPSS* (10th ed.). Bangkok: Business R&D Ordinary Partnership. (in Thai)
- Suradechawong, P. (2003). *The Needs to Attend the Higher Education Institution of Grad 12 Students in Suthiwararam High School*. (Master thesis, Srinakharinwirot University). (in Thai)
- Vanichbuncha, K. (2003). *Advanced Analysis of Statistics with SPSS for Windows* (3rd ed.). Bangkok: Thammasarn. (in Thai)
- Vanichbuncha, K. (2009). *Multivariate Analysis* (4th ed.). Bangkok: Thammasarn. (in Thai)
- Yuenyongdech, T. (2011). *Factors Affecting the Selection to Attend a Higher Education Institution at the first is Chiangmai University*. (Master thesis, Chiangmai University). (in Thai)